

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205518
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614205518.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: SVEA Ekonomi Cyprus, so sídlom Arch. Makariou III, 195, NEOCLEOUS HOUSE, 3030, Limassol, Cyprus, zapísaného v registri vedenom Ministry of Energy, Commerce, Industry and Tourism, Department of Registrar of Companies and Official Receiver, Nicosia, Cyprus, No.: HE 272182, právne zastúpeného DRAPPANOVÁ & Partners s.r.o., so sídlom Moravská 7, 831 03 Bratislava, IČO: 36 860 484, proti žalovanému: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 105,69 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,56 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.10.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 105,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 02.02.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 20.12.2005 zmluvu o pôžičke č. 1306641, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v celkovej výške 756,82 Eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy mal žalovaný pôžičku splácať v pravidelných 76 splátkach v sume 9,96 Eur, ale do dnešného dňa zaplatil len sumu 657,36 Eur. Vzhľadom na to, že žalobca porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, listom zo dňa 26.10.2011 (predžalobnou upomienkou) ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

Oznámením doručeným súdu dňa 11.11.2014 vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“.

Pohľadávka bola na základe zmluvy postúpená z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Okresný súd Svidník uznesením č.k. 8C/57/2014-43 zo dňa 28.07.2015 na návrh žalobcu pripustil zmenu účastníkom na strane žalobcu.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Doručená mu bola do vlastných rúk dňa 07.05.2015.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že v predmetnej veci ide nepochybne o vec spotrebiteľskú, na ktorú sa v zmysle kogentných právnych noriem prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Poukázal taktiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013 a rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/192/2013 z 09.01.2014 a sp. zn. 10CoE/313/2010 z 09.08.2011. Konštatoval, že predmetná zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti ako je suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o RPMN, v dôsledku čoho sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov a taktiež na to, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne ukladá povinnosť uviesť výšku úroku v spotrebiteľskej zmluve, pričom ak tomu tak nie je, takýto úrok nemožno od spotrebiteľa žiadať. Vedľajší účastník taktiež vzniesol námietku premičania všetkých splátok splatných viac ako 3 roky pred podaním žaloby. Konštatoval, že aj napriek tomu, že žalobca v návrhu zavádza, že úver bol poskytnutý vo výške 756,82 Eur, v skutočnosti bol poskytnutý vo výške 587,10 Eur a keďže žalovaný zaplatil spolu 657,36 Eur, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 59,56 Eur (2 úkony x 16,60 Eur + 8,04 Eur a 8,39 Eur režijný paušál + 9,93 Eur DPH).

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 105,69 Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), a preto súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 11.02.2016. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 03.02.2016.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu uzatvoril ako veriteľ prostredníctvom sprostredkovateľa AUDIO-VIDEO CENTRUM so žalovaným ako dlžníkom dňa 20.12.2005 zmluvu o pôžičke č. 6411070919, predmetom ktorej bolo financovanie kúpy tovaru v kúpnej cene 17.687,- Sk (587,10 Eur). V zmluve bola ako celková cena zmluvy uvedená 22.800,- Sk, čo mal žalovaný zaplatiť v 76 mesačných splátkach po 300,- Eur formou poštových poukážok.

Z prehľadu splátok a úhrad predložených právnym predchodcom žalobcu súd zistil, že žalovaný zaplatil žalobcovi spolu 657,36 Eur.

Z predžalobnej upomienky žalobcu zo dňa 26.10.2011 (v spise na č.l. 4) súd zistil, že žalobca vyzval touto upomienkou žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok úveru jednorazovo do 3 dní od doručenia s poukazom na Všeobecné obchodné podmienky zmluvy. Zásielka sa vrátila žalobcovi dňa 18.11.2011 ako neprevzatá žalovaným v odbernej lehote (fotokópia zásielky na č.l. 5).

Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o

spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 20.12.2005 (ďalej len „ZoSÚ“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 5 ZoSÚ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 20.12.2005 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 OZ spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z obsahu spisu mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 587,10 Eur (a nie ako uviedol v žalobe vo výške 756,82 Eur), z ktorého žalovaný zaplatil spolu 657,36 Eur. Listom zo dňa 26.10.2011 - predžalobnou upomienkou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že žiada uhradiť všetky splátky jednorázovo, čím malo podľa tvrdenia právneho predchodcu žalobcu dôjsť k zosplateniu úveru.

Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je v celom rozsahu nedôvodný.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ, medzi ktoré okrem iného patrí aj ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pričom neuvedenie tejto náležitosti zákon výslovne sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ). Z obsahu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je ale zrejmé, že táto neobsahuje údaj o RPMN. K zmluve sú pripojené Všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou (VOP), ktoré síce obsahujú bod VII označený ako „Ročná percentuálna miera nákladov“, avšak ani tento bod neobsahuje údaj o výške RPMN úveru. Obsahuje iba vzorec, podľa ktorého sa má RPMN vypočítať a odkaz na to, že RPMN sa môže meniť v závislosti od zmeny diskontnej sadzby NBS, čo nie je možné v žiadnom prípade považovať za dostačujúce (zo samotného vzorca priemerný spotrebiteľ nie je schopný pri uzatváraní zmluvy zhodnotiť výšku RPMN a tým výhodnosť jeho úveru).

Údaj o RPMN predstavuje jednu z obligatórnych náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tento údaj bol obsiahnutý priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Údaj o RPMN však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver

vstúpiť. Ide totiž o jeden z najzákladnejších ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tento údaj nebol v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným, riadne uvedený a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Navyše súd zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje aj ďalšiu obligatórnu náležitosť podľa § 4 ZoSÚ a to termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ). V bode IV písm. a/ VOP je uvedené, že „Klient je povinný riadne a včas splácať Pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v termínoch určených Splátkovým kalendárom doručeným Spoločnosťou klientovi. Splátky sú splatné do 20. dňa v mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý úrok a príslušná časť istiny pôžičky (ďalej len „splátka“), pričom výška jednotlivých splátok je stanovená v Zmluve o pôžičke“. Ako bolo konštatované v predošlom odseku tohto odôvodnenia, obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ZoSÚ musí obsahovať priamo zmluva, čo ani v tomto prípade nebolo dodržané.

V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený ani údaj o výške úroku, ktorý by mal žalovaný (spotrebiteľ) za poskytnutie úveru (pôžičky) veriteľovi zaplatiť. S poukazom na citované ustanovenie § 4 ods. 5 ZoSÚ tak žalobca (právny nástupca veriteľa) nemôže od žalovaného (spotrebiteľa) žiadať zaplatenie úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vzhľadom na to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatku, bolo potrebné plnenia žalovaného (v celkovej výške 657,36 Eur) započítať len na istinu úveru (587,10 Eur) a vzhľadom na to, že žalovaný zaplatil za úver viac, ako zaplatiť mal, je potrebné považovať žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu, a preto ju súd v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa prvej vety § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol v celom rozsahu v konaní neúspešný, a preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovaný si v konaní trovy neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Náhradu trov konania si však uplatnil a aj vyčíslil vedľajší účastník na strane žalovaného, pričom vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.) vrátane práva na náhradu trov konania. Preto mu súd podľa prvej vety ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. priznáva právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý bol v celom rozsahu neúspešný.

Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia (ktoré vedľajší účastník vyčíslil) a to za 2 úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia odmena 16,60 Eur + 8,04 Eur RP 24,64 Eur
2./ písomné podanie - vyjadrenie zo dňa 21.05.2015..... odmena 16,60 Eur + 8,39 Eur
RP 24,99 Eur

DPH (20% z 49,63 Eur) 9,93 Eur

59,56 Eur

Vedľajší účastník si uplatnil tarifnú odmenu určenú z tarifnej hodnoty veci 105,69 Eur podľa § 10 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „AT“) a teda vo výške 16,60 Eur/úkon. Režijným paušálom (RP) je paušálna náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby (za úkon v roku 2014 vo výške 8,04 Eur a za úkon v roku 2015 vo výške 8,39 Eur) podľa § 16 ods. 3 AT. Právny zástupca vedľajšieho účastníka je preukázateľne (predložil osvedčenie o registrácii pre DPH) platiteľom DPH, a preto sa mu v zmysle § 18 ods. 3 AT odmena a náhrady zvyšuje o 20% DPH vo výške 9,93 Eur. Vedľajší účastník má tak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 59,56 Eur (49,63 Eur odmena a RP + 9,93 Eur DPH), ktoré mu je povinný nahradiť žalobca, ktorý bol v celom rozsahu v konaní neúspešný. Náhradu trov je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.. Vedľajší účastník žiadal

poukázať náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu č. IBAN: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, SWIFT: SUBASKBX, VS 1691462.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).